Proroctwo Jeremiasza 33

Podziękowanie pod przymusem

> „Dziękujcie Panu Zastępów, gdyż Pan jest dobry, gdyż jego łaska trwa na wieki” — Jer. 33:11.

Proroctwo Jeremiasza 32 opisuje oblężenie Jerozolimy przez armię Babilonu. Znajduje się tam również zapowiedź, że miasto zostanie zdobyte, a król Sedekiasz pojmany i zabrany do Babilonu. Pan pokierował Jeremiaszem, aby kupił od swojego kuzyna pole w Anatot, a akt kupna włożył do „naczynia glinianego” i schował na polu, żeby był w przyszłości świadectwem na posiadanie ziemi. Kupno zostało przeprowadzone, chociaż Chaldejczycy (Babilończycy) mieli niedługo objąć władzę nad krajem. Jeremiasz wytłumaczył, że Chaldejczykom dozwolono zdobyć miasto ze względu na nikczemność Judy, oddawanie czci Baalowi oraz ich krańcową degradację, objawiającą się poświęcaniem synów i córek dla Molocha. Jeremiasz prorokował, że Izraelici powrócą później do kraju, pola będą kupowane, a Pan Bóg zawrze z nimi wieczne przymierze.

Zniszczenie Judy przez Babiloni odnowienie całego Izraela

Na początku 33 rozdziału Pan Bóg przemawia do Jeremiasza po raz drugi (prawdopodobnie we śnie), gdy ten był więźniem na dworze Sedekiasza. Bóg powiedział mu o przyszłości – zarówno tej bliskiej, związanejz Babilonem, jak i tej dalekiej, dotyczącej odnowienia. Chociaż domy królów zostały zburzone w celu obrony przed Chaldejczykami, to Juda nie była w stanie powstrzymać rzezi mieszkańców Jerozolimy (werset 4). Pan Bóg ostrzegł, że Chaldejczycy „napełnią je trupami ludzi” (werset 5). To byłoby karą dla Judy „z powodu całej ich złości”.

Werset szósty zmienia ton wraz z obietnicą, że „zabliźnią się ich [Judy] rany i uleczę je” oraz „obdarzę ich trwałym pokojem i bezpieczeństwem”. Jeremiasz dowiedział się, że Pan Bóg ostatecznie „odmieni los Judy i los Izraela, i odbuduje ich jak niegdyś” (werset 7). Ten temat odnowy jest trzykrotnie powtórzony w 33 rozdziale (wersety 7, 11, 26).

Werset siódmy opisuje odbudowę zarówno królestwa dwóch pokoleń, **jak i** pozostałych dziesięciu. Asyryjczycy już objęli panowanie nad królestwem dziesięciu pokoleń. Izraelici powrócili po czasie wyznaczonym dla Babilonu i byli przywróceni do kraju. Jednakże pełne zastosowanie proroctwa odnosi się do przywrócenia Izraela w czasie obecnego czasu Żniwa Wieku Ewangelii. Ponowne gromadzenie Izraela do ziemi obiecanej zaczęło się w 1878 roku i będzie trwało do ostatecznego wybawienia Izraela, które zaprowadzi Królestwo. Wtedy wypełni się Proroctwo Ezechiela 37:14, odnoszące się do wszystkich dwunastu pokoleń Izraela: „I tchnęw was moje ożywcze tchnienie, i ożyjecie; i osadzę was w waszej ziemi, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam – mówi Pan”.

Amos 9:11-15 również opisuje przywrócenie Izraela: „W owym dniu podniosę upadającą chatkę Dawida i zamuruję jej pęknięcia, i podźwignę ją z ruin […]. Zaszczepię ich na ich ziemi; i nikt ich już nie wyrwiez ich ziemi, którą im dałem”. Jer. 31:31 opisuje czas, gdy Pan Bóg „zawrze z domem izraelskim i z domem judzkim nowe przymierze”. Jak mówi św. Paweł w Rzym. 11:26-27– „I w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael […]. A to będzie przymierze moje z nimi, gdy zgładzę grzechy ich”. Ezech. 37:19,22 opisuje Judę i Izraela jako dwie gałęzie łączące się w jedno, obraz na naród zjednoczony pod Boską ręką.

Miłosierdzie Pańskie wobec Jego ludu jest opisane w ósmym wersecie: „I oczyszczę ich z wszelkiej ich winy, którą zgrzeszyli przeciwko mnie i odstąpili ode mnie”. Boskie przebaczenie ich narodowych grzechów przyjdzie po ich wyznaniu i pokucie. To wyznanie opisane jestw Zach. 12:10, kiedy oczy Izraelitów będą otwarte, aby uznali Pana Jezusa za swojego Mesjasza. Wtedy Pan Bóg postąpi w ten sposób: „Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu” (Jer. 31:33).

Jer. 33:9 opisuje ważność miasta Jerozolimy: „A Jeruzalem będzie mi radością, chwałą i ozdobą u wszystkich narodów ziemi. A gdy one usłyszą o wszelkim dobru, które im wyświadczam, ulękną się i zadrżą z powodu wszelkiego dobra i wszelkiego dobrobytu, które Ja im przygotowuję”.

Głos wesela i radości

Jer. 33:10 opisuje spustoszenie okolicznej ziemi po zniszczeniu Jerozolimy przez Babilon. Jednak nawet tutaj znajduje się obietnica przyszłej odnowy. 11 wersetmówi: „Słychać będzie jeszcze głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy, głos tych, którzy przy składaniu dziękczynnej ofiary w domu Pana mówią: Dziękujcie Panu Zastępów, gdyż Pan jest dobry, gdyż jego łaska trwa na wieki! Odwrócę bowiem los kraju jak niegdyś – mówi Pan”.

Ten werset kontrastuje z podobnym, lecz strasznym

językiem użytym w Jer. 25:20: „I sprawię, że zamilknie u nich głos radości i głos wesela, głos oblubieńca i głos oblubienicy, […] turkot żaren i blask pochodni”. Te złowieszcze ostrzeżenia nadeszły, gdy Babilończycy pustoszyli kraj, lecz ich wydźwięk nie jest tak mocnyze względu wspaniałe przyszłe błogosławieństwa.

„Głos wesela” w Jer. 33:11 może odnosić się do odnowy Izraela, a „głos radości” do wybaczenia grzechów. Szczęście jest pokazane na zewnątrz, spontanicznie, poprzez gesty radości, uwielbienie i śpiew. Radość to wewnętrzne poczucie satysfakcji. Oba te przymioty pojawiają się w Izaj. 51:3: „Gdyż Pan pocieszy Syjon, pocieszy wszystkie jego rozpadliny […] radość i wesele zapanują w nim, pieśń dziękczynna i dźwięk pieśni”. Jer. 30:19 wyraża podobne uczucia: „I rozbrzmi z nich pieśń dziękczynna i okrzyk weselących się”. Jer. 17:26 (BT) wspomina ofiary całopalne i ze zboża jako „ofiary dziękczynne do domu Pańskiego”. Szczęście uroczystości weselnej oblubienicy i oblubieńca powróci do kraju razem z głosami śpiewu zanoszonego, gdy mieszkańcy przynoszą ofiary dziękczynne Panu Bogu. Z pomocą Starożytnych Świętych, sprawujących władzę w Jeruzalem, wprowadzone zostanie w życie Nowe Przymierze z Izraelem.

Jer. 33:12-13 mówi o uprzednio spustoszonym kraju, który staje się „niwą dla pasterzy, którzy dają wypoczynek trzodzie”. To ponownie wskazuje na ziemskie królestwo. W Izaj. 51:3 jest mowa o przywróceniu kraju: „Uczyniz jego pustkowia Eden, a z jego pustyni ogród Pana”.

Wersety z Jer. 33:14-16 są boskim zapewnieniem, że wypełni On obietnicę wzbudzenia sprawiedliwej latorośli (por. Jer. 23:5-6). Sprawiedliwa latorośl z 15 wersetu, która „wyrośnie Dawidowi”, to Pan Jezus. Sam Dawid, wierny król Izraela, będzie pomiędzy Starożytnymi Świętymi, którzy będą „książętami na całej ziemi”, przyprowadzającymi Izraela z powrotem do Pana Boga (Psalm 45:16). Tym samym z Syjonu i Jeruzalem wyjdzie słowo Boże. Izrael będzie kanałem, poprzez który niebiańscy władcy w Królestwie będą sprawować zwierzchnictwo (Mich. 4:1-2; Izaj. 2:3). Po Armagedonie w Izraelu będą ocaleni z Izraela (Izaj. 4:2-3). Wkrótce prawo z niebiańskiego Syjonu dotrze do całej ziemi za pośrednictwem odnowionego Izraela.

Król i kapłani

> „Albowiem tak mówi Pan: Nie braknie Dawidowi takiego, kto by zasiadł na tronie domu izraelskiego. Kapłanom lewickim nie braknie przede mną takiego męża, który by składał całopalenie i spalał ofiaryz pokarmów, i składał ofiary krwawe po wszystkie dni” – Jer. 33:17-18.

Pan Jezus pochodził z linii Dawida i będzie rządził Izraelem oraz światem w czasie Królestwa. „Oto król będzie panował w sprawiedliwości, a książęta będą rządzić w prawości” – Izaj. 32:1 (UBG). Nasz Pan Jezus będzie tym królem. Starożytni Święci, łączniez Dawidem, będą służyli jako „książęta na całej ziemi” (Psalm 45:17). Święci w chwale [tj. Kościół, w odróżnieniu od Starożytnych Świętych – przyp. tłum.] będą rządzili z Chrystusem, a także służyli jako kapłaniz Chrystusem, aby przywieść ludzkość z powrotemdo Pana Boga (Obj. 20:6).

Komentarz Redakcji: Autor preferuje pogląd,że w Królestwie przywrócone zostaną niektóre z obrządków i praw Izraela ze Starego Testamentu. To nie jest pogląd Redakcji. Jednakże jest to pogląd popierany przez brata Franka Shallieu, gorliwego badacza Pisma Świętego. Ten pogląd był również raz wspomnianyw „Watch Tower” jako pewna możliwość. Autor sugeruje, że zostanie zbudowana trzecia świątynia i wtedy przywrócone zostaną ofiary. Cytuje R1733, u góry po lewej, że Pan Bóg „może przywrócić prawo dotyczące Sabatu i różnych świąt, a nawet ofiary, aby stosować je jako lekcje poglądowe do nauki świata. Niektóre wersety wydają się na to wskazywać”. R2507: „Wiele szczegółów związanych z wizją opisaną przez proroka Ezechiela [47:1-12] zawiera dokładne opisy ziemi izraelskiej,co daje poważną podstawę do wierzenia, że w przyszłości znajdzie to literalne wypełnienie”. Autor zauważa, że brat Frank Shallieu, w swych opublikowanych dziełach, dodał niemało szczegółów do spojrzenia dotyczącego trzeciej literalnej świątyni, jak i ofiar w ziemskim Królestwie].

W Jer. 33:24 jest napisane: „Czy nie zauważyłeś, co mówi ten lud: Dwa rody, które Pan wybrał, już odrzucił, i jak gardzą moim ludem, że w ich oczach już nie jest ludem?”.

Kara, jaką Pan Bóg dopuścił na Izraela, wydaje się to sugerować.

Jednakże Pan Bóg wypowiada się ponownie 25 wersecie, aby potwierdzić, że nałożona wtedy kara nie była trwałym odrzuceniem. W 25 i 26 wersecie Pan Bóg mówi, że Jego oddanie dla Izraela było tak pewne, jak prawa niebios i ziemi. „Jeżeli nie istnieje moje przymierze z dniem i nocą, jeśli nie ustaliłem praw niebai ziemi, wtedy odrzucę potomstwo Jakuba i Dawida, mojego sługi” (BT). Pan Bóg jednak nie „odrzuci potomstwa Jakuba i Dawida” (26 werset). „Nasienie Abrahama, Izaaka i Jakuba” (26 werset) znowu będzie miało względy u Pana Boga. Końcówka 26 wersetu zamyka 33 rozdział Księgi Jeremiasza powtórzeniem zapewnienia z 11 wersetu: „albowiem przywrócę je z więzienia ich, a będę im miłościw”. To jest Boża gwarancja, że Nowe Przymierze będzie ustanowione, a jego miłosierdzie rozciągnie się na Izrael.

Jer. 33 świadczy o przywróceniu obu domów Izraela po okropnym zniszczeniu terytorium Judy z rąk Chaldejczyków (Babilończyków). Pan Bóg obiecuje, że im całkowicie wybaczy. Ci z Izraela, którzy pozostaną wierni w czasie Armagedonu, będą pierwszymi, którzy będą cieszyli się wypełnieniem Bożych obietnic, aby połączyć naród, oraz będą z zapałem wypełniać porozumienie Nowego Przymierza, prowadzone przez Starożytnych Świętych, przynoszące błogosławieństwa dla całego świata rodzaju ludzkiego.

Jeff Earl